

Obsah

Úvodní slovo	
Michaela Čornejová	9
Diakritické znaky v <i>Pravopisnosti Řeči České</i> Jana Václava Póla	
Tilman Berger	13
Σούδητα ὄρη	
Václav Blažek	21
Šlechtická jména ve staročeských listinách	
Veronika Bromová	27
Názvy částí lidského těla (nejen) ve staré češtině	
Alena M. Černá	37
K integračním tendencím v současné onomastické terminologii	
Milan Harvalík	45
<i>Milá Jano, Jájo, Janičko...</i>	
Materiál pro výzkum rodných jmen a hypokoristik	
Zdeňka Hladká	54
Slovo <i>čtenář</i> ve staré češtině	
Milada Homolková	64
Styl beletrizované korespondence mezi Janem Werichem a Jiřím Voskovcem (Komentář ke <i>Korespondenci I a II</i>)	
Milan Jelínek	70
Slovotvorba adjektiv na <i>-teln(ý)</i> : případ pro diachronní pohled	
Petr Karlík	86

K etymologii jednoho staročeského adjektiva Helena Karlíková	101
K nepřeneseným víceslovným pojmenováním v nářečích Stanislava Kloferová	110
Rodná jména v Česku v 21. století Miloslava Knappová	121
Modlitba sv. Řehoře v církevněslovanském a staročeském překladu Karel Komárek – Miroslav Vepřek	133
Slovosled reflexivního výrazu <i>se</i> ve frázi <i>verba finita</i> v barokní češtině Pavel Kosek	145
Vlastní jméno osobní v uměleckém překladu: český Huckleberry Finn 1893–2003 Michal Křístek	164
K otázce parasystémového tvoření staročeských složených oikonym Petr Nejedlý	171
<i>Hus – Husova, Žižka – Žižkov...</i> : Toponyma a ideologie Marek Nekula	178
Atanáš Jan Blažej Spurný (1744–1816) Stefan Michael Newerkla	195
Propria (příjmení na -č) – problém automatické morfologické analýzy Klára Osolsobě	205
Vlastní jména zeměpisná v díle Jindřicha Hýzrla z Chodů Lucie Rychnovská	217
K relativní chronologii ve vývoji českého dlouhého vokalizmu Dušan Šlosar	224
K interdisciplinárním aspektům onomastiky Rudolf Šrámek	229
Staroslověnská personální propria v posesivu Radoslav Večerka	236

K problematice vinařské nářeční terminologie Jarmila Vojtová	246
Některé staročeské výrazy ze sémantického pole hněvu Jana Zemanová	253
Ideonymá a problematika transonymizácie Pavol Žigo	265

Jana Kýřová se narodila prvního únorového dne roku 1941 v městě Břevnově, tehdejší metropoli a zejména její části vrané Slavětíně, v tehdejší dominantou baziliky Nanebevzeší Panny Marie, sesterské vlnitá hodnota. Do kontaktu s univerzitním prostředím přišla v roce 1967, kdy jako osmnáctiletá zahájila studium na Filozofické fakultě brněnské univerzity tehdy University Jana Evangelisty Purkyně. Jižem studiu částí češtiny a latina formovali její pohled na jazyk vědecký a pedagogický učitelství jako Arnošt Lamprecht, Radoslav Velevský, Zdeněk Štich, Jiříma Janákem, Bartoněk. Pro zasvěcení je už z věku jmená dělat, že práci pro jazyk přispěl podstatnou měrou k jejímu břeňovému, zejména k dialektologické jazykovědě, v níž má brněnská lingvistika dlouholetou tradici. Ze dvou filologických oborů mladou studentku zamířila více k historické, zejména onomastice, jež se právě v průběhu 70. let profilovala jako rozvíjející se jazykovědná. Její zájem o onomastiku podnítil přední český onomastik a udolil Šrámek, zaměřený toho času na brněnský pobočku Ústavu pro jazyk český ČSAV, avšak spolupracující externě i s Filozofickou a Filologickou fakultou brněnské univerzity. Své studium absolvovala v r. 1972 na oboru Český jazyk na základě úspěšně obhájené diplomové práce *Formální stránka na Ivančicku*. Formálně byl vedoucím práce Jan Chaloupek, fakticky však vznikla pod vedením Rudolfa Šrámka.

Vr stopách onomastiky pokračovala Jana, tehdy už Pleskalová, i po ukončení řádného studia. O rok později získala na téže fakultě, na níž absolvovala, titul PhDr., a to na základě práce s názvem *Mikrotoponymie na Ivančicku (příspěvek ke studiu pomístních jmen na Moravě a bibliografii moravské mikrotoponymie v letech 1918–1970)*. O další rok později, v r. 1974, nastoupila do brněnské pobočky dialektologického oddělení akademického Ústavu pro jazyk český, a stala se tak součástí týmu šaradních